

[Formanden.]

tragter jeg samtykket som givet. (Ophold).
Det er givet.

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Alfred Jensen: Beklageligvis blev dette forslag om udskrivningslov for det kommende finansår ikke henvist til udvalgsbehandling. Der ville ellers have været god grund hertil, eftersom der er enighed om, at en forlængelse af den i år gældende lov vil betyde en forøgelse af skattebyrden; det ville derfor have været rimeligt, om man i et udvalg havde overvejet de følger, en sådan forlængelse vil få.

Jeg tror ikke, mange i dette ting er klar over, hvor hårdt skattetrykket egentlig er for de små indkomster; jeg tror ikke, ærede medlemmer er klar over, at det er så hårdt, at det kniber for den jævne mand at få pengene til at betale skatten med. Flere og flere er ikke i stand til at betale skatten rettidigt til forfaldsterminerne; det viser sig på arbejdsplads efter arbejdsplads, at flere og flere bliver udsat for, at skatten tilbageholdes af lønnen. Det skyldes ikke, at de pågældende er dårlige økonomer eller at de sløser med deres penge, nej, det skyldes simpelthen, at lønningerne ikke strækker til mere; det er umuligt af den løn, man får, uge for uge at lægge de beløb til side, der er nødvendige til at betale skatten, når den forfalder. Det er en urimelighed, at det på adskillige arbejdspladser er kommet dertil, at over halvdelen af arbejderne er kommet i den situation, at de ikke selv kan betale skatten rettidigt, men må finde sig i, at den tilbageholdes i den fortjente løn.

Når forholdene er sådan, bør man tage problemerne op til en mere alvorlig prøvelse, end tilfældet har været med denne skattelov. Det er urimeligt i en situation som denne at foretage en skatteudskrivning, der, som det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, andrager 100 mill. kr. mere, og det falder jo stærkt i øjnene, at der ikke her i denne omgang er tale om, at man kunne holde sig til et tilsvarende skattebeløb som det, der opkræves i indeværende finansår.

Da vi behandlede ejendomsskatterne, erklærede finansministeren, at man kunne foretage en forhøjelse af de skattefrie beløb fra 12 000 til 18 000 kr. Derved ville staten få omtrent de samme beløb ind som for indeværende år. Da det viste sig, at vur-

deringerne var steget så højt, at det var muligt at forhøje fradragsbeløbet yderligere, gik man helt op til 21 000 kr.; motiveringen var den enkle, at selv når man foretog en sådan forhøjelse, ville skattens provenu for det kommende finansår blive det samme som for i år.

Jeg synes, den betragtning, der blev lagt til grund ved fastsættelsen af det skattefrie fradrag ved ejendomsskatterne, også burde have været lagt til grund ved bedømmelsen af, hvor meget der skulle udskrives efter det lovforslag, der her er til behandling. Men her har man jo ikke været villig til at foretage en sådan vurdering. Der har ikke været tale om, at man ville begrænse udskrivningen af den direkte skat. Nej, tværtimod, her siger man rent ud, at man ønsker at tage mere i skat.

Det er under hensyn hertil, at vi har stillet vort ændringsforslag. Det er stillet til udskrivningslovens § 1 og går ud på, at stk. 4 udgår og erstattes med en bestemmelse om, at forsørgerfradraget, som det findes i skatteloven af 10. april 1922, forhøjes med 70 pct. Det svarer til den stigning, som priseniveauet i henhold til statistisk departements beregninger er undergået siden 1922. Vi synes, det ville være rimeligt at gennemføre en ajourføring af dette fradragsbeløb, på samme måde som man gennemfører en ajourføring af fradragsbeløbet for ejendomsskatternes vedkommende. Man må tage i betragtning, at adskillige af dem, der nyder godt af fradragsbeløbets forhøjelse ved ejendomsskatterne, er folk, der sidder i nogenlunde gode kår, ja, adskillige er velstillede og vil være i stand til at betale den forøgede skat, som flyder af den vurdering, der fandt sted sidste efterår. Det samme er jo ikke tilfældet med dem, der kommer til at betale skatteforhøjelsen efter udskrivningsloven. Det drejer sig om folk med beskedne indkomster, folk, som døjer med at klare dagen og vejen. Det drejer sig ofte om enligt stillede, som har byrder nok. Det må man tage i betragtning, når man tager stilling til denne lov og til vort ændringsforslag; det går ud på, at man behandler manden med den lille indkomst på samme måde som den mand, der er i besiddelse af en ejendom, stor eller lille, og gennemfører en ajourføring af de fradragsbeløb, der findes i den ordinære skattelovgivning.

Jeg vil opfordre ærede medlemmer til endnu en gang at tænke over dette problem og overveje, om de ikke alligevel skulle stemme for en ajourføring på dette område for derved at yde den samme retfærdighed overfor de skatteydere, det her